

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Lachi Trofim,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria s. Șestaci împotriva lui Lachi Trofim cu privire la încasarea taxei de salubritate, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Lachi Trofim, și menținută hotărârea Judecătorei Șoldănești din 08 iulie 2016

c o n s t a t ă

La 24 decembrie 2015 Primăria s. Șestaci a depus cerere de chemare în judecată împotriva împotriva lui Lachi Trofim cu privire la încasarea taxei de salubritate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin dispoziția Consiliului local Șestaci, nr 1 (A) “cu privire la gestionarea deșeurilor” din 15 ianuarie 2015, în s. Șestaci a fost dispusă introducerea serviciului public de salubritate, pentru care a fost stabilită o taxă de salubritate în mărime de 8 lei pentru fiecare persoană domiciliată în localitate.

Astfel, începând cu luna februarie 2015 Primăria s. Șestaci a pus în aplicare procedura de percepere a taxei pentru salubritate, distribuind lunar cetățenilor avize de plată, prin intermediul Poștei Moldovei.

Indică reclamantul că, deoarece Lachi Trofim nu achita taxa lunară pentru salubritate la 30 septembrie 2015 acesta a acumulat o restanță în mărime de 192 lei, pentru perioada 01 februarie 2015 – 30 septembrie 2015.

În scopul stingerii obligațiilor fiscale la 16 noiembrie 2015 Serviciul de colectare a impozitelor și taxelor locale din cadrul Primăriei s. Șestaci a expediat în adresa debitorului reclamația nr. 260 prin care i s-a comunicat lui Lachi Trofim despre restanța acumulată și necesitatea achitării acesteia.

Precizează reclamantul că pînă la momentul înaintării prezentei acțiuni, Lachi Trofim nu s-a conformat cerințelor Serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale și nu a achitat datoria restantă.

Cere Primăria s. Șestaci încasarea de la Lachi Trofim a taxei de salubritate în mărime de 192 lei.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul a înaintat o cerere de majorare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea datoriei sub formă de taxă pentru salubritate în sumă de 408 lei pentru perioada 01 februarie 2015 – 30 iunie 2016, pentru 3 persoane.

Prin hotărârea Judecătorei Șoldănești din 08 iulie 2016, acțiunea a fost admisă și s-a dispus a încasa de la Lachi Trofim în beneficiul Primăriei s. Șestaci taxa pentru salubritate în mărime totală de 408, lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Lachi Trofim, și menținută hotărârea Judecătorei Șoldănești din 08 iulie 2016.

La 02 februarie 2017 Lachi Trofim a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului au indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

În aceeași ordine de idei, susține că decizia Consiliului local Șestaci nr 1 (A) “cu privire la gestionarea deșeurilor” din 15 ianuarie 2015, prin care în s. Șestaci a fost dispusă introducerea serviciului public de salubritate, este ilegală, deoarece la adoptarea acesteia nu s-a discutat cu cetățenii din localitate.

Mai mult ca atât în acest scop nu a fost încheiat nici un contract prin care să fie stabilite condițiile de prestare a serviciilor și de achitare a lor. Or, amenajarea platformelor este necorespunzătoare, nefiind asigurată menținerea curățeniei pe lângă tomberoane.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lachi Trofim nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Lachi Trofim, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lachi Trofim ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Lachi Trofim se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Valentina Clevadi

Dumitru Mardari

Galina Stratulat